

Det bliver jo ikke mindre nødvendigt af, at metroprojektet er lige så skandalerampt og lige så problematisk som selve Ørestadsprojektet, at det stiger i pris, bliver forsinket og har alle mulige andre problemer. Så nu har vi altså en Ørestad, hvor der kører tog, dørene går op, når det stopper ved stationen, dørene går i, der går ingen mennesker ud, for der er ingen mennesker, der er ingen by, og nu skal vi så også have et storcenter derud, og vi skal have alle mulige offentlige institutioner derud.

En gang imellem bør man altså stoppe op i politik og erkende, at man har lavet en fejl, at det her ikke var nogen hensigtsmæssig beslutning, og det ville klæde ikke mindst Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre at erkende, at denne her beslutning mindst talt ikke har været særlig vellykket.

Det er der politisk uenighed om. Regeringen har en klar parlamentarisk baggrund, et flertal for sin linje, både for Ørestaden, storcenteret og for den måde, den håndterer metro osv. på. Det må vi jo tage til efterretning. Det, der bare undrer os, er, at der så kommer en del af det flertal og undsiger dets egen politiske linje. Det undrer os voldsomt, for disse partier, der i dag kritiserer udviklingen, indrømmer, at der intet operationelt er i deres forslag til vedtagelse. De vil ikke lave noget om, intet vil være anderledes i morgen, hvis vi vedtager den. Det eneste, de er ude efter, er at komme med en indholdstom kritik, og jeg skal understrege, at denne her kritik, vi kommer med nu, gælder selvfølgelig ikke Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti, for med dem er vi faktisk meget enige, både i sagens substans og i kritikken af forløbet, men Venstre og De Konservative, som står bag Ørestaden, som står bag storcenteret.

De Konservative har senere ændret mening. Det anerkender jeg, og det er jeg glad for, for så er der et langt mere sikkert fundament for en ny politik på det område, men de har også støttet sagen i Naturklagenævnet og siger dermed, at sagen er i orden rent juridisk, og kommer så her og vil rette kritik.

Hvis der var et flertal, som reelt ville sikre, at der skete noget andet, at vi kunne bremse Ørestaden, at vi kunne få en anden finansiering, at vi kunne stoppe storcenteret, at vi kunne sikre, at der ikke kommer nye storcentre på åben mark, så ville det være fint. Det er trist, at der ikke er det.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole M. Nielsen for en kort bemærkning. Derefter hr. Søren Kolstrup og hr. Hans Christian Schmidt, alle tre for korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, det var en rigtig god tale, hr. Jørn Jespersen holdt. Det er simpelt hen ærgerligt, at de to partier, der måske er allermost enige om det her sammen med hr. Søren Kolstrups parti, ikke kunne få det konstrueret sådan, at vi kunne stå sammen om et forslag til vedtagelse, som også kunne få et flertal. For hvad er der ved det her? Hvad er det operationelle i det? At stå op og udtale sin utilfredshed er der jo ikke så mange, der hører, og ministeren ryster det hurtigt af sig, men hvis vi kunne have lavet et flertal, som ikke absolut indeholdt et mistillidsvotum, for det ligger der jo ikke i vores forslag, hvis ikke andre bringer det på tale, så kunne vi trods alt ligesom få markeret, at regeringen her simpelt hen er gået for langt.

Jeg synes, det er så ærgerligt, at vi ikke kunne finde ud af det. Og det er jo helt åbenlyst, at vi ikke kan klare det alene. Det er vi jo ikke nok til. Vi bliver jo nødt til at have nogen med, som også har lyst til at give et vink med en vognstang til en minister, selv om de har en lidt anden forudsætning for at gøre det. Jeg beklager kun.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Hr. Jørn Jespersen fra Socialistisk Folkeparti har i dag været utrolig interesseret i motivanalyse. Der ligger nogle konkrete tekster her. Er hr. Jørn Jespersen ikke enig med forslagsstillerne bag forslaget til vedtagelse, fremsat af hr. Ole M. Nielsen, i, at der har været ikke blot uregelmæssigheder, ikke blot uregelmæssigheder i administrationen af planloven, men decideret administrationsinitiativer, som kanter lovens ånd, og endelig beslutninger, som har været i direkte modstrid med, hvad man gør ifølge denne lov?

På denne baggrund undrer det mig jo såre, at hr. Jørn Jespersen, såfremt han kan bekræfte mit spørgsmål, vælger motivanalysen, men det må jo så stå hen i det ganske uvisse, hvad det er, der bevæger hr. Jørn Jespersen til det.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Ja, det er jo svært at forstå, hvad der sker i dag. Hr. Jørn Jespersen holder en tale, siger noget om